

'En algun punt de les muntanyes d'Ararat' situa la trama a Nova York, prop del canvi de mil·lenni

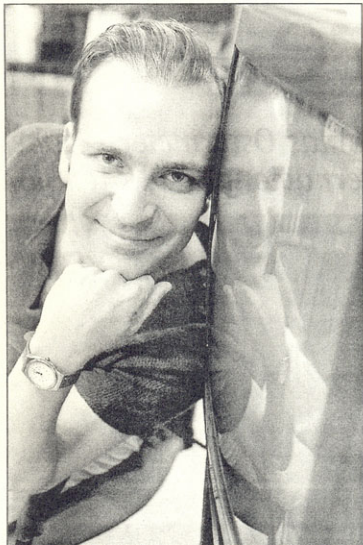
Jordi Mata alerta del poder que té la petita pantalla

Aina Mercader
BARCELONA

En el mes en què els quioscos s'omplen de suplementos i col·leccionables, apareix a les llibreries la nova novel·la de Jordi Mata (Barcelona, 1966), 'En algun punt de les muntanyes d'Ararat' (Edicions 62).

L'escriptor i historiador català situa l'acció a la ciutat de Nova York el 1997, prop del canvi de mil·lenni i amb una societat absorbida per la petita pantalla. La trama del llibre se centra en el poder que té la televisió en un país que Mata defineix "d'extrem", perquè per una banda està molt avançat materialment i, per l'altra, és molt religiós i supersticiós. La qüestió que planteja l'escriptor en aquesta novel·la és reflexionar sobre si allò que veiem a través de la televisió és o no la realitat. Així, vol fer un toc d'atenció als lectors sobre el perill de creure's tot el que mostra la petita pantalla. Es tracta, doncs, d'una crítica no tant al mitjà de comunicació sinó al que consumeix la població, que a la pràctica és una societat "dominada i manipulada pels interessos del poder polític i religiós", denuncia el novel·lista referint-se als actuals dirigents dels EUA.

L'excusa d'*En algun punt de les muntanyes d'Ararat*, o com diria el cineasta Hitchcock, el *McGuffin* d'aquesta història, és

L'escriptor Jordi Mata versus la manipulació de la televisió

l'arribada del canvi de mil·lenni. El llibre conté un seguit d'ingredients que els lectors familiaritzats amb el cinema d'acció poden recordar en un primer cop d'ull a una pel·lícula de catàstrofes de Hollywood perquè la població de Nova York viu el canvi de mil·lenni amb por i incertesa, després que el telepredicador Frank Lile va anunciar la fi del món. Sembla que l'única manera que tenen els telespec-

tadors per salvar les seves vides -segons anuncia el reverend Lile- és a través d'un programa que els anima a recuperar la fe i a construir un país que de nou cregui en Déu. Per aconseguir adeptes i fidels, cal que es trobi l'Arca de Noè, que va servir per salvar la continuïtat de les espècies durant el Diluvi i que està situada a les muntanyes d'Ararat, a Turquia. Però, quina veritat es mostrarà a

través de la televisió?

Jordi Mata, llicenciat en història i geografia, té acostumat els seus lectors a obres que proposen un viatge a un passat llunyà, com en el cas de *La segona mort de Shakespeare* i el llibre amb el qual va obtenir el premi Sant Jordi el 1996, *El misteri de Berlín*. Aquest cop, però, amb *En algun punt de les muntanyes d'Ararat* presenta un passat menys digerible per l'escriptor perquè no apareix als llibres d'història, però es tracta d'un llibre igualment ben documentat. L'autor reconeix que li va costar més aconseguir transmetre versemblança de present per a una història situada en una ciutat tan retratada i en una època -l'any 1997- molt propera tant per a l'escriptor com per als lectors. La novel·la descriu Nova York a partir dels petits detalls, d'allò que no surt a les guies turístiques, que només coneix la població de la ciutat. D'aquesta manera, es crea un entorn i unes situacions que poden atreure el lector d'aquí. Perquè, tal com assenyala Mata, vivim en un veinatge universal on tot tendeix a unificar-se; per això, tot i que la trama es desenvolupa a la ciutat dels gratacles, descriu unes situacions que ben bé poden ser copiades a manera de clíxer per qualsevol altra societat.

Mata és un escriptor prolífic i amb un gran nombre de premis a les espatlles. Ara, tot i tenir una nova novel·la a les prestatgeries de les llibreries catalanes, ja té un projecte de llibre històric "bullint a l'olla de les idees". Però encara recorda amb certa recaença els set anys que va trigar per escriure *En algun punt de les muntanyes d'Ararat*, que va començar el 1997.